wanema tütre Kes teenale armsam olnud, annud teenale
liha ja wõid ja saiu sõgi kaewis juure. Kui see Kivi
tütar metsa läinud, juhtunud tä selle samma saama
juure Kus teinegi. Wana moor tulnud wälja ja Küsinud
„Pai lapseke anna mulle süüa?" Aga sõna Kuulnata
tüdruk ei ole annud oma leiva Kotist wana moorile
midagi. Siis ütelnud wana moor: „Marju ei pea sa
saama," „Kui sa Kodu läked ja Könelema hakkad siis
peab „Kärn Konn" sull sunst maha Kukkuma". Tüdruk
käinud Kõik soo läbi aga ei ole marju sugugi saanud.
Kui tä Kodu läinud ja Könelema hakkanud, Kukkunud
Kärn Konn sunst wälja, härra pahandanud teinega
et Kui sa oled magamud et marju ei saanud.
Selle südame käiega läkitnud tä nooremat õde
ära kaja, aga proua ei ole las nud. Siis pannud tä
proua ütte tünni sisse ja wisanud jõkke.
Prouа wend Kes Teisel pool jõe Kaldal elas juhtunud
prouad jões nägema ja wõtnud wälja, prouad aga pole
enam hinge sees olnud. Kui tä läingi peale sõja pandud,
siis lennanud üks walge tüwike tüpa ja käinud ümber
läingi ja ütelnud: „Raasuke aega olen, siis läken jälle ära."

Waatü tulnud tä tagasi ja lennanud jälle üteldes:
„Raasuke aega olen siis läken jälle ära." Teine päew
tulnud tä siis olnud tä Kui weike tüwikese poeg
äkitselt lennanud tä prouale sulu, peale selle lõnud
prouа silmad lakti ja hakkanud liigutama ja
töusnud tä elusse. See tüwike aga olnud prouа hing.

D. Mõistatused.

1. Tsanda ruwi auk, Lwanda Karlatka Kas: Lukk ja wõti.
2. Seest pehme walge, peal-Kõwa Kange; püksis
Kas-wab, perses juurik. Arwas teab noorel
wana ei jalli. Pähkel.
3. Alt juurik, peal-tüwik, Kaalik.
4. Söder söidab ja läheb mingest teedmööda wastse
linna. Ernid söelutasse ja pannasse patõ.
5. Punane Kver kongub walge püstaia kaega. Keel.
6. Pi Kaka, pis tä kaka, tuli wastmaiste Kaka,
nappas ära mesti Kaka, Kar lakstü. Kanga Kudumine.